

Maa jeg endnu gøre en kort Bemærkning. Jeg anbefalede i Gaar Forslaget om, at Kommunerne fritages for Oppebørselen af Statsskatter, men jeg glemte den Gang at gøre opmærksom paa, at en Ændring, der ogsaa bærer mit Navn, og som gaar i den Retning, er affattet saaledes, at den i alt Fald tilsteder den Misforstaaelse, at vi ønske Kjøbenhavn og Købstæderne fritagne for den Oppebørsel af Statsskatter, der nu paahviler dem. Forslagets Mening er kun den, at der ikke skal paabyrdes Landdistrikterne nogen saadan Oppebørsel, hvorimod det ikke tilsigtes af fritage Kjøbenhavns Kommune og Kæmmerkasserne rundt omkring i Købstæderne for, ligesom hidtil, at oppebære Statsskatter og indbetale dem til Amtstuen. Jeg gør Undskyldning for, at Forslaget er saaledes affattet, at det let kan give Anledning til en Misforstaaelse — Jeg glemte i Gaar udtrykkelig at sige, at jeg ikke kan erkende de Underændringsforslag, der ere stillede til mine to Hovedforslag om at ombytte den progressive Indkomstskat med en ordinær Indkomstskat og gøre denne stærkt degressiv ved klækkelige Fradrag, for at være Forbedringer af mine Forslag. De gaa jo ud paa at forhøje det Beløb, der fradrages som skattefrit, fra 2,000 til 2,500 Kr., og paa at lade Fradraget vedvare helt op til Indtægter paa 12,000 Kr. Dernæst foreslaas Skatteprocenten forhøjet fra $1\frac{1}{4}$ pCt. til 2 pCt. Jeg kan, som sagt, ikke erkende dette som Forbedringer, men selvfølgelig vil jeg uendelig foretrække disse Forslag fremfor Regeringens Forslag med den progressive Indkomstskat.

Formanden: Den Utydelighed, som det ærede Medlem paapegede i et af sine Ændringsforslag, vil jo eventuelt kunne afhjælpes inden 3die Behandling.

la Cour: Jeg forstod den højtærede Minister saaledes i Gaar, at han mente, at hverken det store Mindretals eller de to smaa Mindretals Forslag give et tilstrækkeligt Beløb til at dække de store Tab, som de nuværende Statsskatters Afskrivning fører med sig. Jeg har jo imidlertid i Modsætning til det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup), med hvem jeg er enig om ikke at gaa med til den stigende Skala, foreslaaet at forhøje Skatteprocenten af Indtægten, netop for at naa op til det Beløb, som den ærede Minister har fordret, nemlig ca. 11,400,000 Kr. Jeg troede, at naar man imødekom den ærede Ministers

Ønske om en Forhøjelse af Skatten, for derved at sætte ham i Stand til at afholde mulige Udgifter, saa var man dermed færdig med de Fordringer, den ærede Minister vilde stille med Hensyn til Skatte-lovene. Derfor er det, jeg har fremsat mit Forslag om en Indkomstskat paa 2 pCt. Jeg kan ikke forstaa, at det skulde være Meningen, naar den ærede Minister kommer her op i Tinget med et Lovforslag, at Tingets Medlemmer saa skulde være forpligtede til at skaffe finansiell Balance til Veje for Ministeren med Hensyn til de Udgifter, der maatte blive nødvendige i Fremtiden. Jeg mener, at den højtærede Minister bedst maa være klar over, hvilke finansielle Krav han maa stille for at kunne afhjælpe de Udgifter, der komme. Og naar der her tales om Tiendespørgsmaalet, er det jo ikke noget nyt Spørgsmaal. Loven herom blev af Regeringen fremlagt samtidigt med de andre Lovforslag. Ministeren var altsaa ikke uvidende om, at denne Udgift forestod. Jeg maa ogsaa antage, at der er andre Skatteklædere, der kunde have været øst af for at faa Balance i Statskassen, end netop Indkomst- og Formueskatten. Jeg skal gøre kort Rede for, hvad Skatterne ville indbringe efter mit Forslag. Ejendoms-skylden vil indbringe 4,900,000 Kr., Indkomstskatten 4,200,000 Kr., Formueskatten 2,352,000 Kr., altsaa et samlet Beløb af 11,452,000 Kr. Nu ere ganske vist disse Beregninger byggede over de Oplysninger, som foreligge gennem Skattekommissionens Betænkning. Jeg antager, at ogsaa andre af de anstillede Beregninger støtte sig til denne Betænkning, men saa kan jeg ikke faa andet ud, end at Flertallet, naar det kommer og fortæller os, at Ejendoms-skylden ikke vil indbringe større Beløb end det og det, har Uret. Med 1,1 pro mille kan det umuligt være andet, end at den maa indbringe mere. For efter Skattekommissionens Betænkning er den samlede faste Ejendomsformue her i Landet, naar man trækker Tiendebyrden fra, over 4,000 Mill. Kr., og 1,1 pro mille vil altsaa absolut give en Indtægt af 4,400,000 Kr.

I Gaar, da den højtærede Minister talte om den stigende Skala, tilføjede han, at saa snart vi ere inde paa den, ere vi selvfølgelig inde paa et Skøn, paa en Vilkaarlighed. Der er jo ingen, der absolut kan sige, at den og den Skala just er rigtig. Men det er jo ogsaa Grunden til, at vi have saa overordentlig meget imod den stigende Skala. Vi ere imod den, netop